

KONWENCJA

MIEDZY

RZADEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

A

RZADEM ALGIERSKIEJ REPUBLIKI LUDOWO-DEMOKRATYCZNEJ

**W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA I USTALENIA
ZASAD WZAJEMNEJ POMOCY W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I
OD MAJĄTKU**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej

i

Rząd Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej,

pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i
ustalenia zasad wzajemnej pomocy w zakresie podatków od dochodu i od majątku,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY UMOWA

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa lub jego organów lokalnych.
2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub od części majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.
3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą:
 - a) w Polsce:
 - 1) podatek dochodowy od osób fizycznych, i
 - 2) podatek dochodowy od osób prawnych,
(zwane dalej „podatkiem polskim”).
 - b) w Algierii:
 - 1) podatek od dochodu globalnego,
 - 2) podatek od zysków spółek,
 - 3) podatek od działalności zawodowej,
 - 4) opłata ryczałtowa,
 - 5) podatek z tytułu mienia odziedziczonego,
 - 6) należności i podatek od wyników działalności w zakresie poszukiwań, badań, eksploatacji i transportu przewodami węglowodorów,
(zwane dalej „podatkiem algierskim”).
4. Niniejsza Konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które po podpisaniu

niniejszej Konwencji będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich odnośnych ustawach podatkowych.

Artykuł 3

DEFINICJE OGÓLNE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
 - a) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, w zależności od kontekstu, Polskę lub Algierię;
 - b) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym morze terytorialne oraz położone poza nim strefy, nad którymi zgodnie z prawem międzynarodowym i na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej, Rzeczpospolita Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych i przyległego słupa wody;
 - c) określenie „Algieria” oznacza Algierską Republikę Ludowo-Demokratyczną, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, w tym morze terytorialne oraz położone poza nim strefy nad którymi zgodnie z prawem międzynarodowym i ustawodawstwem narodowym Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna sprawuje jurysdykcję lub suwerenne prawa w zakresie poszukiwania i eksploatacji zasobów naturalnych dna morskiego, jego podglebia i przyległego słupa wody;
 - d) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
 - e) określenie „obywatele” oznacza:
 - (aa) osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Umawiającego się Państwa;
 - (bb) osoby prawne, spółki osobowe i stowarzyszenia utworzone zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem Umawiającego się Państwa;
 - f) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;

- g) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
 - h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego siedziba faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy taki statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie,
 - i) określenie „właściwy organ” oznacza:
 - (aa) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
 - (bb) w Algierii - Ministra odpowiedzialnego za finanse lub jego upoważnionego przedstawiciela.
2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie, które nie zostało w niej zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

Artykuł 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo, każdą jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.
2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),
 - b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa,
 - c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem,
 - d) jeżeli powyższe kryteria nie pozwalają określić Państwa, w których osoba ma miejsce zamieszkania, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę kwestię w drodze wzajemnego porozumienia.
3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną, ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.
2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:
 - a) miejsce zarządu,
 - b) filię,
 - c) biuro,
 - d) fabrykę,
 - e) warsztat,
 - f) skład prowadzący sprzedaż,
 - g) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu ziemnego, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych,

- h) plac budowy lub prace budowlane albo montażowe lub związana z nimi działalność nadzorcza, jeżeli taki plac lub związana z nimi działalność trwają powyżej sześciu miesięcy,
 - i) świadczenie usług konsultingowych przez przedsiębiorstwo przy pomocy własnego personelu lub innego personelu zatrudnionego w tym celu, lecz tylko wtedy gdy działalność tego rodzaju dla danego projektu lub projektu pokrewnego trwa na terytorium państwa przez okres lub okresy wynoszące łącznie powyżej sześciu miesięcy w ciągu każdorazowego okresu dwunastu (12) miesięcy.
3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:
- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostarczania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
 - b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostarczania;
 - c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
 - d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
 - e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
 - f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia któregośkolwiek rodzaju działalności, o których mowa pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.
4. Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to, bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności, wymienionych w ustępie 3, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

5. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że prowadzi ono w tym Państwie działalność poprzez maklera, komisanta albo innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że takie osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.
6. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

DOCHODY Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące nieruchomości gruntowych, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do stałych lub zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie, barki i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.
3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego użytkowania, najmu, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.
4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.
2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność, w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej. Jednakże nie zezwala się na takie odliczenie w odniesieniu do kwot wypłaconych (z innego tytułu niż bieżące wydatki) przez zakład na rzecz głównego oddziału przedsiębiorstwa lub innego oddziału z tytułu należności licencyjnych, honorariów lub innych podobnych płatności za wykorzystanie patentów lub innych praw albo z tytułu prowizji za szczególne usługi lub z tytułu odsetek od kwoty pieniężnej pożyczonej zakładowi.
Również przy określaniu zysków zakładu nie będzie się uwzględniać kwot wypłacanych (innych niż z tytułu zwrotu bieżących wydatków) przez zakład na rzecz innych oddziałów z tytułu należności licencyjnych, honorariów lub innych podobnych płatności za wykorzystanie patentów lub innych praw lub z tytułu uzyskanych usług lub z tytułu zarządzania albo, z wyjątkiem przedsiębiorstwa bankowego, z tytułu odsetek od pieniędzy pożyczonych głównemu oddziałowi lub każdemu innemu oddziałowi przedsiębiorstwa.
4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

5. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
6. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

TRANSPORT MORSKI I POWIETRZNY

1. Zyski osiągane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
2. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej znajduje się na pokładzie statku, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku, a jeżeli statek nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.
3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:
 - (a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo
 - (b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub

narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między oboma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków w tym Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe organy Umawiających się Państw, będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak wymierzony nie może przekroczyć:
 - (a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli osobą uprawnioną jest spółka (inna niż spółka osobowa), której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 25 procent,
 - (b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Właściwe organy Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tego ograniczenia.

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie „dywidendy” użyte w niniejszym artykule, oznacza dochód z akcji, akcji gratisowych, praw do udziału w zysku, akcji w górnictwie, akcji założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również inny dochód, który według prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki pochodzące z jednego z Umawiających się Państw są zwolnione z opodatkowania w tym Państwie, jeżeli:
- (a) dłużnikiem odsetek jest Rząd tego Umawiającego się Państwa lub jeden z jego organów lokalnych;
 - (b) odsetki wypłacone Rządowi drugiego Umawiającego się Państwa lub jednemu z jego organów lokalnych lub instytucjom albo organom, w tym instytucjom finansowym należącym całkowicie do tego Umawiającego się Państwa lub jednego z organów lokalnych albo do Banku Centralnego tego Państwa;
 - (c) odsetki są wypłacane na rzecz innych instytucji lub organów w tym instytucji finansowych z tytułu finansowania przez nie transakcji w ramach umów zawartych przez Rządy Umawiających się Państw.
4. Użyte w niniejszym artykule określenie „odsetki” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi.
5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.
7. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego odsetki, mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekraczają

kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek bez takich powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem odpowiednich postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże należności licencyjne, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z jego ustawodawstwem, lecz podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.
3. Określenie „należności licencyjne” użyte w niniejszym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, taśmami dla radia i telewizji, wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
5. Uważa się, iż należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli ich płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płacona za użytkowanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną kwotę, podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z przeniesienia własności majątku nieruchomego w rozumieniu artykułu 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z przeniesienia własności mienia ruchomego stanowiącego część mienia zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie albo z przeniesienia własności mienia ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski osiągane z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym oraz z przeniesienia własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2 i 3 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywanego wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że:
 - a) posiada ona zazwyczaj stałą placówkę w tym drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania takiej działalności, lub
 - b) przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy trwające łącznie 183 dni lub dłużej w danym roku podatkowym. W danym przypadku tylko część dochodu pochodząca z działalności w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowana w drugim Państwie.
2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub wykładowczą, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i biegłych rewidentów.

Artykuł 15

PRACA NAJEMNA

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20, uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca najemna wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tak wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie i jeżeli:
 - a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas danego roku podatkowego, i

- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
 - c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.
3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie otrzymywane z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku morskiego, barki lub statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, może być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

WYNAGRODZENIA CZŁONKÓW RADY NADZORCZEJ I ZARZĄDU

Honoraria członków rady nadzorczej lub zarządu i inne podobne świadczenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej lub zarządzie spółki, mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, to dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.
3. Dochód pochodzący z działalności, o której mowa w ustępach 1 i 2 osiągnięty w wyniku umowy lub porozumienia kulturalnego między rządami obu Państw jest zwolniony od podatków, jeżeli pobyt w tym Państwie jest całkowicie lub

głównie opłacany z funduszy publicznych jednego lub obu Umawiających się Państw, organu lokalnego lub jednostki terytorialnej.

Artykuł 18

EMERYTURY

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w tym pierwszym Państwie.
2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 emerytury i inne świadczenia otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie na podstawie ustawodawstwa o ubezpieczeniach socjalnych drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

Artykuł 19

SŁUŻBA PUBLICZNA

1.
 - a) Wynagrodzenia inne niż emerytury wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub organu lokalnego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 - b) Jednakże takie wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba świadcząca te usługi ma miejsce zamieszkania w tym Państwie,
 - (i) jest obywatelem tego Państwa; lub
 - (ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2.
 - a) Emerytury wypłacane przez, lub pochodzące z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa, jego jednostki

terytorialnej lub organu lokalnego, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

- b) Jednakże takie emerytury podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba fizyczna jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.
3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń i emerytur z tytułu świadczonych usług pozostających w związku z działalnością przemysłową lub handlową prowadzoną przez Umawiające się Państwo lub jego organ lokalny.

Artykuł 20

STUDENCI I PRAKTYKANCI

1. Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się, odbywania praktyki lub szkolenia, a który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.
2. W przypadku stypendiów i wynagrodzeń z tytułu płatnego zatrudnienia, do których nie mają zastosowania postanowienia ustępu 1, student lub praktykant w rozumieniu ustępu 1 będzie miał ponadto prawo w czasie jego studiów lub praktyki do korzystania z takich samych zwolnień, ulg lub obniżek podatkowych jak osoby mające miejsce zamieszkania w Państwie, w którym przebywa.
3. Nie naruszając postanowień ustępu 1, wynagrodzenia uzyskiwane przez wyżej wymienione osoby z tytułu świadczonych przez nie w pierwszym Państwie są wolne od opodatkowania w tym Państwie, pod warunkiem, że takie usługi pozostają w związku z ich studiami, stażem lub doskonaleniem zawodowym i że wynagrodzenia pochodzące z tych usług są niezbędne dla uzupełnienia środków posiadanych dla utrzymania tych osób.
4. Postanowienia ustępu 3 przestają mieć zastosowanie jeżeli pobyt w pierwszym Umawiającym się Państwie przekracza normalny okres trwania podjętych w tym Państwie studiów.

Artykuł 21

PROFESOROWIE I PRACOWNICY NAUKOWO-BADAWCZY

Wynagrodzenia z tytułu nauczania lub prac naukowo-badawczych uzyskiwane przez osobę fizyczną, która bezpośrednio przed udaniem się do Umawiającego się Państwa miała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i która przebywa czasowo w pierwszym Umawiającym się Państwie przez okres nie przekraczający dwudziestu czterech miesięcy wyłącznie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych na uniwersytecie, w szkole wyższej lub innej prawnie uznanej placówce oświatowej podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, chyba że wynagrodzenia pochodzą ze źródeł położonych poza tym Państwem.

Artykuł 22

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, gdzie są osiągnięte, a które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego, określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawo lub majątek, z tytułu których osiąga dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 23

MAJĄTEK

1. Majątek w postaci mienia nieruchomego w rozumieniu artykułu 6, będący własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek w postaci mienia ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie lub mienia ruchomego należącego do stałej placówki, które osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
3. Majątek w postaci statków morskich i statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym oraz barek eksploatowanych w żegludze śródlądowej, jak również w postaci mienia ruchomego służącego do eksploatacji takich statków morskich, statków powietrznych i barek, podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 24

METODY UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie uzyskuje dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji podlega opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Państwo przyzna:

- a) odliczenie od podatku tej kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w drugim Państwie;
- b) odliczenie od podatku od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w drugim Państwie.

Jednakże w jednym i drugim przypadku takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu lub podatku od majątku, która została obliczona przed odliczeniem i która przypada odpowiednio na dochód lub majątek, który może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji dochód lub majątek osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę są zwolnione od opodatkowania w tym Państwie, to państwo to może jednak przy obliczaniu kwoty od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby wziąć pod uwagę zwolniony od podatku dochód lub majątek.

3. Podatek, który nie podlegał zapłaceniu lub został obniżony w jednym z Umawiających się Państw na mocy ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa, uważa się za zapłacony i powinien być odliczony w drugim Umawiającym się Państwie od podatku, który przypadałby do zapłacenia od danego dochodu i zgodnie z postanowieniami zawartym w ostatnim zdaniu ustępu 1.

Artykuł 25

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe, niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa.
2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na stan cywilny lub obciążenia rodzinne, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium.
3. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo, albo który jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.
4. Bez względu na postanowienia artykułu 2, postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wszystkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 26

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę albo jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu, powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.
2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.
3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wspólnie czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji. Mogą one również porozumiewać się wzajemnie co do sposobu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Konwencji.
4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów niniejszego artykułu. Jeżeli ustna wymiana poglądów może ułatwić osiągnięcie porozumienia, to taka wymiana może odbywać się w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych organów Umawiających się Państw.

Artykuł 27

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, które są niezbędne do stosowania postanowień niniejszej Konwencji oraz informacje

dotyczące ustawodawstwa wewnętrznego Umawiających się Państw w odniesieniu do podatków objętych niniejszą Konwencją w zakresie, w jakim opodatkowanie przewidziane w tym ustawodawstwie nie jest sprzeczne z Konwencją. Mogą one również wymieniać informacje, jakie są konieczne dla stosowania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw w zakresie podatków od wartości dodanej i podatków akcyzowych. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym organom sądowym albo administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych Konwencją. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Informacje te mogą być przekazywane innym agendum tylko przy wcześniejszej zgodzie właściwych organów drugiego Umawiającego się Państwa.

2. Ustęp 1 nie może być interpretowany jako zobowiązujący jedno z Umawiających się Państw do:
- a) stosowania środków administracyjnych w celu udzielenia informacji, które są niezgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
 - b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie ustawodawstwa albo w ramach zwykłej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
 - c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

Artykuł 28

POMOC W EGZEKUCJI ROSZCZEŃ PODATKOWYCH

1. Umawiające się Państwa zgadzają się udzielać sobie wzajemnie pomocy i poparcia w celu egzekucji, zgodnie z zasadami zawartymi w ich ustawodawstwie i przepisach wykonawczych, roszczeń podatkowych objętych niniejszą Konwencją, gdy takie kwoty będą należne zgodnie z ustawami i przepisami Państwa wnioskującego.

2. Właściwe organy obu Umawiających się Państw uzgodnią sposób stosowania tego artykułu.

Artykuł 29

CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH I PRZEDSTAWICIELSTW KONSULARNYCH

Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 30

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie po wzajemnej wymianie notyfikacji stwierdzających, że wymagane w tym celu procedury konstytucyjne zostały spełnione.
2. Postanowienia niniejszej Konwencji będą miały zastosowanie po raz pierwszy:
 - a) w odniesieniu do podatku pobieranego u źródła - do kwot zapłaconych lub zaliczonych osobom nie mającym miejsca zamieszkania w danym Umawiającym się Państwie – od 1 stycznia w roku kalendarzowym następującym po wymianie notyfikacji, a
 - b) w odniesieniu do innych podatków - do lat podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym dokonano wymiany notyfikacji.

Artykuł 31

WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy dopóki jedno z Umawiających się Państw jej nie wypowie. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Konwencję w drodze dyplomatycznej w terminie co najmniej sześciu miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego i po upływie pięciu lat od daty jej wejścia w życie. W takim wypadku Konwencja przestanie obowiązywać:

- a) do podatków pobieranych u źródła od dochodów przypisanych lub ustalonych do zapłacenia najpóźniej do 31 grudnia w roku wypowiedzenia Konwencji;
- b) do innych podatków za okresy podlegające opodatkowaniu najpóźniej do 31 grudnia w roku wypowiedzenia Konwencji.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

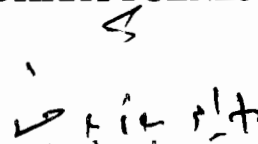
Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Algierze..... dnia 31...STYCZNIA... 2000 roku w językach polskim, arabskim i francuskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

ZA RZĄD
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KRZYSZTOF NERS
PODSEKRETARZ Stanu
w
Ministerstwie Finansów

ZA RZĄD
ALGIERSKIEJ REPUBLIKI LUDOWO-
DEMOKRATYCZNEJ

BRAHIM BOUZEBOUJEN
Sekretarz Generalny
Ministerstwa Finansów